

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΟ ΤΕΑΣ ΠΛΗΡΩΘΗΚΕ



# αντίλαλος ΤΗΣ ΒΡΙΣΑΣ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΡΙΣΑΓΩΝ ΛΕΣΒΟΥ «ΑΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ»



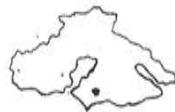
«Μεταμεσονύχτια μερική άποψη του Πλατάνου».

---

ΤΕΥΧΟΣ 12

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ 1990

---



## ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Παρακαλούμε, όσοι θέλουν να γράφουν  
άρθρα ή δοκίμια για την εφημερίδα να τα  
στέλνουν στην διεύθυνση:  
Σόλωνος 114 - 106 81 Αθήνα.

## ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ

Γνωρίζουμε στους συνδρομητές του  
περιοδικού μας ότι από 1-1-1988 η συν-  
δρομή είναι 500 δρχ.



ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΜΕ δύος έχουν συγγε-  
νείς στο εξωτερικό να μας γνωρίσουν την  
διεύθυνσή τους για να τους στείλουμε τον  
ΑΝΤΙΔΑΛΟ της ΒΡΙΣΑΣ.



Όσοι γνωρίζετε αλλαγές τηλεφώνων ή  
διευθύνσεων ενημερώστε μας.



Όσοι έχετε παλιές φωτογραφίες (με  
την υποχρέωση επιστροφής) στείλτε μας  
για να τις δημοσιεύσουμε.

# αντίδαλος ΤΗΣ ΒΡΙΣΑΣ

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΤΟΥ ΕΚΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ  
ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΒΡΙΣΑΓΩΤΩΝ ΛΕΣΒΟΥ  
«Ο ΑΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ»

ΤΕΥΧΟΣ 12  
ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ 1990

## ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ ΕΚΔΟΣΗΣ

Εκδόσεις ΠΕΛΕΚΑΝΟΣ  
Σόλωνος 114 - 1ος όροφος  
ΤΗΛ.: 36.18.129 - 36.44.284

Το Περιοδικό συντάσσεται  
από το Διοικητικό Συμβούλιο  
και συνεργάτες

Υπεύθυνο σύμφωνα  
με το νόμο  
το Διοικητικό Συμβούλιο

ΓΡΑΦΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ «ΓΡΑΜΜΑ»  
Ζ. Πηγής 31 - 106 81 Αθήνα  
Τηλ.: 36.07.703 FAX: 36 28 938

Αναδημοσιεύουμε από το τεύχος 5 του «ΑΝΤΙΛΑΛΟΥ ΤΗΣ ΒΡΙΣΑΣ» τους παρακάτω στίχους που αναφέρονται στα ΒΑΤΕΡΑ, γιατί πιστεύουμε ότι αγγίζουν τον καθένα από μας που πέρασε κάποιες όμορφες στιγμές της ζωής του στον τόπο αυτό. Λυπούμαστε όμως ειλικρινά που δεν ξέρουμε το δημιουργό του.

Εκ. του Δ.Σ.

## ΒΑΤΕΡΑ

*Η γραμμή του φεγγαριού στη θάλασσα  
έφθανε ως μέσα στα σπλάχνα μας*

*Βατερά!*

*Των παιδικών μας χρόνων η διάχυτη έκσταση  
το μαρτυρικό ερωτικό κάλεσμα της εφηβείας  
τα ατέλειωτα βράδια της νιότης μας*

*Βατερά*

*της τρέλλας και της ανεμελιάς  
της οικειότητας και της μέθης*

*Βατερά*

*της ελπίδας και του αξευμένιστου πόθου  
της γαλήνης της μπουνάτσας και*

*του ονείρου*

*Στα μεγαλόψυχα βότσαλά σου ικετευτικά  
φωνάζω*

*ΒΟΗΘΕΙΑ!!!*

*Ανελέητα με καρυδώνει η άσφαλτος*

*Μου κόβει τον αγέρα το μπετόν  
χωρίς οίκτο με συνθλίβει η Αθήνα*

*Βατερά.*

*ΒΟΗΘΕΙΑ.*

## ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙΟΥ

**Πάει κι αυτο το καλοκαίρι, πέρασε, κι έμειναν οι αναμνήσεις από τις όμορφες μέρες που ζήσαμε και κάποιες φωτογραφίες σε έγχρωμο φίλμ να μας θυμίζουν ανέμελα στιγμιότυπα και τη δροσιά της θάλασσας και τη φρεσκάδα της. Η θάλασσα των Βατερών! Στο βαθύ της μπλε χρώμα, στα ζεστά της βότσαλα, ξαναβρίσκουμε τον εαυτό μας, είναι μια ανάσα ζωής, η αγαπημένη μας θάλασσα, η δικιά μας. Βέβαια, τόσες πολύχρωμες ομπρέλες μαρτυρούν ότι δεν είναι μόνο δικιά μας, αλλά τη μοιράζονται και πολλοί ξένοι. Ακριβώς αυτό συμβαίνει. Είναι ξένοι, περαστικοί, σε μας όμως μένει στη σκέψη μας, στην καρδιά μας αυτή η ατέλειωτη αιμουδιά, η καταγάλανη θάλασσα, το καλοκαιρινό μας καταφύγιο.**

Όσο όμως λατρεύουμε τη θάλασσα μας, άλλο τόσο αγωνιούμε για το μέλλον των Βατερών. Πόσο έχουν αλλάξει το ξέρουμε δύο μας, αν κι αυτές τις αλλαγές ενδόμυχα τις περιμέναμε. Φυσικό ήταν για έναν τουριστικά εξελισσόμενο οικισμό. Τώρα πώς θα μπορούσαν να ήταν, πώς θα έπρεπε να οικοδομηθούν τα Βατέρα, σίγουρα είναι θέμα μιας μεγάλης συζήτησης. Πάντως, παρά τα πολλά σπίτια

που έχουν γίνει, τα μεγάλα ξενοδοχεία, τα τόσα μαγαζιά, τις καφετέριες και το κάμπινγκ που προστέθηκε φέτος, δεν μπορεί να πει κανείς ακριβώς πως τα Βατερά «χάλασαν». Απεναντίας, μερικά απ' αυτά είναι πολύ προσεγγέμενα και φτιαγμένα με προσωπικό μεράκι. Υπάρχει το «πέτρινο σπίτι», που δένει απόλυτα με το περιβάλλον, αληθινό στολίδι για την περιοχή, υπάρχουν καλόγουστα σπίτια και μαγαζιά με ξύλινες επιενδύσεις, κι άλλα όπου ο συνδυασμός το άσπρου και του μπλε χαρίζει ένα καθαρά νησιώτικο χρώμα. Φυσικά, τα προβλήματα δεν λείπουν, αλλά με περισσότερη φροντίδα και σεβασμό στο χώρο, πολλά πράγματα μπορούν να γίνουν καλύτερα.

Ενώ όμως οι αλλαγές στα Βατερά ήταν σχεδόν αναμενόμενες, κάποιες αλλαγές στο χωριό, που ακόμα διατηρεί έντονα το παραδοσιακό του χρώμα, μάλλον μας ξενισαν. Στη θέση του παραδοσιακού καφενείου μια καφετέρια και στη θέση του παλιού φουρνου φαρδιά πλατιά η διαφήμιση της Coca Cola. Έτσι λοιπόν θα σβήσει ο Γλάτανος; Κι όμως, δεν είναι ένας οποιοσδήποτε πλάτανος, είναι το σύμβολο του χωριού μας, είναι η καρδιά του,

κάτι απ' τη ζωή μας, κι αξίζει να διατηρήσουμε το τοπικό του χρώμα, που σίγουρα προτιμούν και οι ξένοι επισκέπτες. Πάντως οι ξενητεμένοι Βρισαγώτες, όπου κι αν βρίσκονται και οι μόνιμοι κάτοικοι σε

πείσμα των καιρών σημείο αναφοράς τους έχουν τον Πλάτανο, που μακάρι να κρατήσει κάτι απ' το γνώριμό του ύφος και την παλιά του ομορφιά.



## Ο ΧΟΡΟΣ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ

Εγίνε και φέτος, όπως κάθε άλλο χρόνο, ο καλοκαιρινός χορός του Συλλόγου στο χωριό, στις 13 Αυγούστου. 'Όλοι βέβαιοι θέλαμε να κρατήσουμε το έθιμο και να γίνει ο χορός στον Πλάτανο. 'Ομως οι προσπάθειές μας να πετύχουμε κάτι τέτοιο δεν φέραν αποτέλεσμα, κι έτσι ο χορός έγινε στο καφενείο του Στρατή Μαργαρίτη, όπως κι άλλη φορά. Πάντως, έγινε αυτό που γίνεται συνήθως. Από νωρίς έπιασαν τα τραπέζια όσοι μπόρεσαν και βρέθηκαν κάποιοι παραπονούμενοι.

Κατά τα άλλα, ο χορός σημείωσε επιτυχία. 'Όλα τα μέλη του Συλλόγου και μη γλέντησαν, χόρεψαν, αγόρασαν λαχεία και είναι προς έπαινό τους αυτό το κουβαρντιλίκι και η καλή διάθεσή τους. Αυτή ακριβώς η διάθεση φάνηκε στον πλειστηριασμό των λαχείων, που έγινε κάτω από

γέλια και χειροκροτήματα. Ακούστηκαν και πρόσφεραν αρκετά λεπτά ονόματα γνωστά, ονόματα ξενητεμένων από την Αμερική, ακόμα και άγνωστα ονόματα από πρόσφατους γάμους με δικές μας κοπέλες. 'Ηταν μια όμορφη βραδιά κι ένας επιπτυχημένος χορός του Συλλόγου. Μίλησε ο πρόεδρος του Συλλόγου γιατρός Θεοχάρης Νικέλλης και ο πρόεδρος του χωριού Δημήτρης Σιγεώργης. Πολύ καλή και η περιποίηση του καφενείου. Τυχερή της βραδιάς η κ. Ειρήνη, που πήρε το μεγάλο δώρο, την τηλεόραση.

Και του χρόνου παιδιά να είμαστε καλά να ξαναπάμε στο αγαπημένο μας χωριό να ξαναχορέψουμε έστω και στο σταυροδρόμι, αν πάλι δε σταθεί δυνατό να χορέψουμε στον Πλάτανο. Φτάνει να υπάρχει αγάπη και κατανόηση μεταξύ μας.

## Ομιλία του προέδρου στον καλοκαιρινό χορό<sup>1</sup> του χωριού μας

**Αγαπητοί μου συγχωριανοί,**  
Είναι πια παράδοση ο καθιερωμένος ετήσιος χορός του Συλλόγου μας που γίνεται το καλοκαίρι, εδώ σ' αυτό το χώρο.

Εμείς οι ξενιτεμένοι Βρισαγώτες που ανταμώνουμε στην Αθήνα, μέσα απ' τις εκδηλώσεις του Συλλόγου μας φέρνουμε στο νου μας το όμορφο χωριό μας, τους ανθρώπους του και τις γλυκιές στιγμές που ζήσαμε παιδιά, σαν πηγαίναμε σχολείο. Μνήμες και ιστορία γραμμένα στα δρομάκια και στις γειτονιές του χωριού μας.

'Όλα αυτά μας ενώνουν, μας δένουν μας γεμίζουν συγκίνηση αλλά και χαρά και πεταρίζει η καρδιά μας στ' άκουσμα μιας νότας ενός νησιώτικου σκοπού και σαν άλλοι Οδυσσείς επιθυμούμε να δούμε τον καπνό ν' ανεβαίνει απ' τις καπνοδόχους των σπιτιών μας, κι ας πεθάνουμε. Δεν είναι του παρόντος να κάνουμε απολογισμό του έργου και των πεπραγμένων του Συλλόγου μας. Θεωρώ όμως υποχρέωση και τιμή να εκφράσω τις ευχαριστίες μου προς όλους που παραβρέθηκαν σ' αυτήν εδώ την όμορφη εκδήλωση και να δηλώσω ότι η δράση του συλλόγου μας, που σε όλους είναι γνωστή, θα συνεχιστεί με πλουσιότερο και παραγωγικότερο έργο, πάντα όμως με τη βοήθεια και τη συμπαράσταση τη δική σας.

Η αποφινή βραδιά είναι αλλιώτικη από

τις άλλες. Αθηναίοι και Βρισαγώτες στο ίδιο τραπέζι γλεντούν και θυμούνται μαζί παλιές αξέχαστες εποχές. Σε λίγες μέρες οι πρώτοι θα σαλπάρουν για το ταξίδι της επιστροφής για ένα μακρύ χειμώνα στην ξενιτιά, μέχρι να ξανάρθει πάλι το επόμενο καλοκαίρι για να σμίξουμε. Εμείς όμως που ζόύμε στην Αθήνα, έχουμε το μικρό μας χωριό πάντα βαθιά μες την καρδιά μας και μ' αυτό δεν είναι άλλα παρά ο Σύλλογός μας που μας συνδέει και φέρνει σ' επαφή τον ένα με τον άλλο.

Γι' αυτό πρέπει πάντα να μένει ζωντανός και ενεργός, πέρα και πάνω απ' τις δυσκολίες και τα προβλήματα που αντιμετωπίζει, γιατί, εκτός των άλλων, είναι πόλος έλξης όλων όσων ζούμε στην Αθήνα.

Προς αυτή την κατεύθυνση πιστεύω ότι δουλεύουμε όλοι εμείς, Δ.Σ. και μέλη, για την ενόδωση των κοινών σκοπών και στόχων.

Είμαστε όλοι Βρισαγώτες, όπου κι αν είμαστε, όπου κι αν πάμε. Κι αυτό δεν το ξεχνάμε ποτέ. Η σημερινή βραδιά το αποδεικνύει.

**ΘΕΟΛΟΓΟΣ ΝΙΚΕΛΛΗΣ  
Πρόεδρος  
ΚΑΛΗ ΔΙΑΣΚΕΔΑΣΗ**

## ΠΕΡΙ ΕΚΛΟΓΩΝ

Στις 14 Οκτωβρίου 1990 πραγματοποιήθηκαν οι εκλογές για την ανάδειξη δημοτικών και κοινοτικών αρχότων σ' όλη τη χώρα. Στη δική μας κοινότητα δύο ήταν οι συνδυασμοί που διεκδίκησαν να έχουν τον πρώτο λόγο στο «τι μέλλει γενέσθαι» τα τέσσερα επόμενα χρόνια στο χωριό. Οι συνδυασμοί αυτοί ήταν:

**A. «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΒΡΙΣΑΣ»,** με επικεφαλής και υποψήφιο πρόεδρο τον ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΚΩΝΣΤ. ΒΑΣΟ.

**B. «ΒΡΙΣΑ ΑΝΑΝΕΩΣΗ»,** με επικεφαλής του ψηφοδελτίου το ΔΗΜΗΤΡΙΟ ΕΥΣΤΡ. ΣΙΓΕΩΡΓΗ.

Τα αποτελέσματα έχουν ως εξής:

ΨΗΦΙΣΑΝ: 987

ΕΓΚΥΡΑ: 980

ΑΚΥΡΑ - ΛΕΥΚΑ: 7

ΕΛΑΒΑΝ:

ΔΗΜΟΚΡ. ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΒΡΙΣΑΣ 495

ΒΡΙΣΑ ΑΝΑΝΕΩΣΗ 485

Αναλυτικότερα, οι σταυροί προτίμησης των υποψηφίων κοινοτικών συμβούλων έχουν ως εξής:

### ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ ΒΡΙΣΑΣ

1. ΦΩΤΕΙΝΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΑΝΤΩΝΙΟΥ	89
2. ΚΟΥΤΣΚΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΧΡΙΣΤΟΦ.	74
3. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ του ΑΠΟΣΤ.	63
4. ΚΟΥΝΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ του ΑΠΟΣΤ.	62
5. ΜΠΑΛΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ του ΓΕΩΡΓΙΟΥ	44
6. ΔΙΑΜΑΝΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ του ΙΩΑΝΝΗ	43
7. ΝΙΚΕΛΛΗΣ ΣΠΥΡΙΔΩΝ του ΣΤΥΛΙΑΝΟΥ	39
8. ΒΕΡΒΑΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤ. του ΧΑΡΑΛ.	37
9. ΛΙΝΑΡΔΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤ. του ΓΕΩΡΓΙΟΥ	36

### ΒΡΙΣΑ ΑΝΑΝΕΩΣΗ

1. ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ του ΚΩΝ/ΝΟΥ	124
2. ΤΣΑΜΟΥΡΑΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ του ΙΩΑΝ.	79
3. ΛΑΜΠΡΙΝΙΔΗΣ ΛΕΣΒΟΚΛΗΣ του ΓΕΩΡ.	54
4. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ ΔΗΜ. του ΣΤΥΛ.	54
5. ΝΙΚΕΛΛΗΣ ΘΕΟΔΩΡΟΣ του ΚΩΣ/ΝΟΥ	44
6. ΚΑΛΑΤΖΗΣ ΚΩΝ/ΝΟΣ του ΙΩΑΝ.	37
7. ΚΩΛΕΤΤΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ	34
8. ΒΑΣΣΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΙΩΑΝΝΗ	29
9. ΜΠΑΛΗΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ του ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ	19

Το νέο λοιπόν κοινοτικό συμβούλιο με πρόεδρο τον ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ ΒΑΣΣΟ άποτελείται από τους: ΦΩΤΕΙΝΟ ΓΕΩΡΓΙΟ, ΚΟΥΤΣΚΟ ΓΕΩΡΓΙΟ, ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟ, ΚΟΥΝΗ ΠΑΝΑΓΙΩΤΗ, ΣΙΓΕΩΡΓΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟ, ΜΑΥΡΟΥΔΗ ΝΙΚΟΛΑΟ.

Ο «Αντίδαλος της Βρίσας» εύχεται στο νέο πρόεδρο και το κοινοτικό συμβούλιο καλή επιτυχία στο δύσκολο έργο του.

## Οικοδομικός συνεταιρισμός Βρισαγωτών

Πρέπει σύντομα να γίνει ο οικοδομικός συνεταιρισμός Βρισαγωτών δια να ξεκαθαρίσουν ορισμένες εκτάσεις στα Βατερά.

Όλοι γνωρίζουμε την περιοχή του οροπεδίου **Συγχωρεμένο** και των πέριξ εκτάσεων. Η περιοχή αυτή ξεκινάει από τη θάλασσα και φθάνει μέχρι την βουνοκορφή της «Σκάφης», αφού σχηματίσει το υπέροχο οροπέδιο με την πανοραμική θέα. Η μεγάλη αυτή έκταση, που κατά τους υπολογισμούς υπερβαίνει τα χίλια στρέμματα μαζί με τις πλαγιές των λόφων που βλέπουν στην θάλασσα, δεν ανήκει οι συγκεκριμένοι ιδιοκτήτη.

Όλη η μεγάλη αυτή έκταση, η οποία πριν μερικά χρόνια ουδεμία αξία είχε παρά μόνον για βοσκότοπους και κυνήγι ορτυκιών και πέρδικας, σήμερα με την αξιοποίηση των Βατερών έχει πάρει μεγάλη αξία.

Όπως όλοι γνωρίζουμε, η έκταση αυτή ανήκει στην κοινότητά μας; παρότι τα δρια στην κοινότητά μας φθάνουν μέχρι την στροφή του Σταυρού (Βούρκου). Συγκεκριμένες ιδιοκτησίες δεν υπάρχουν, και αυτές οι ελάχιστες που υπάρχουν δεν τεκμηριώνονται με χαρτιά υποθηκοφυλακίου αλλά μόνο με την κρίση των δικαστηρίων.

Νομίζουμε ότι είναι ευκαιρία τώρα να αξιοποιηθεί η μεγάλη και ωραία αυτή περιοχή και να δοθεί στους κατοίκους του χωριού μας. Πώς όμως θα γίνουν όλα αυτά;

Εμείς, ως σύλλογος Βρισαγωτών Αθήνας, επειδή το καταστατικό μας αναφέρει

ότι πρέπει να φροντίζουμε και για την υλική απολαβή των μελών μας και επειδή όλα τα μέλη μας είναι κάτοικοι Βρίσας ή είναι γραμμένοι στην κοινότητά μας, κάναμε ένα βήμα και είμαστε σε θέση, εάν το κοινοτικό συμβούλιο συνεργαστεί μαζί μας, να προχωρήσουμε παραπέρα. Θα σας εκθέσουμε και τι χρειάζεται να γίνει τώρα.

Πρώτον πρέπει να γίνει ο οικοδομικός συνεταιρισμός με την εγγραφή των μελών, οι οποίοι θα είναι μόνο κάτοικοι Βρίσας. Μπορούν δε, και έχουν το δικαίωμα, να εγγραφούν όλοι.

Δεύτερον, το κοινοτικό συμβούλιο να παραχωρήσει την έκταση στο συνεταιρισμό, δηλαδή ουσιαστικά στους κατοίκους του χωριού μας.

Τρίτον, ο συνεταιρισμός δια των εκπροσώπων του να προχωρήσει στην αξιοποίηση της έκτασης δια μέσου Νομαρχίας - Υπουργείων - ΥΠΕΧΩΔΕ κ.λ.π. και

Τέταρτον, να μοιραστεί η γη στα μέλη του συνεταιρισμού, αφού τελειώσουν όλες αυτές οι διαδικασίες.

Ο σύλλογός μας ήλθε σε επαφή με το ΥΠΕΧΩΔΕ, πήραμε το καταστατικό των οικοδομικών συνεταιρισμών και το δώσαμε στον πρόεδρο της κοινότητας προς μελέτη. Πιστεύουμε να μας απαντήσουν σύντομα και να συνεργαστούμε μαζί για το σκοπό αυτόν πριν είναι αργά και χαθεί η έκταση αυτή ή πέσει σε χέρια άλλων «ξένων» προς εμάς.

Ευχαριστώ  
Ο πρόεδρος του συλλόγου  
ΘΕΟΛΟΓΟΣ ΝΙΚΕΛΛΗΣ

## Το περιβάλλον και εμείς

**Σ**τις μέρες μας παρατηρείται αντιστροφή στις σχέσεις ανθρώπου και περιβάλλοντος. Ενώ μέχρι τώρα οι άνθρωποι ήταν δέσμιοι της φύσης, που σχεδόν τους εξουσίαζε, αντίθετα σήμερα παρεμβαίνουν σ' αυτή προκαλώντας το λεγόμενο οικολογικό πρόβλημα, σπώντας την φυσική αλυσίδα της ζωής. Οικολογικό πρόβλημα δημιουργείται από τη διατάραξη της λεπτής ισορροπίας της φύσης, που προκαλείται από την τόσο απροκάλυπτη επέμβαση του ανθρώπου, και είναι «πρωτότοκος γιός» της σύγχρονης βιομηχανικής κοινωνίας. Κατά το 1960 άρχισε να γίνεται διεθνώς αντιληπτή η σημασία της οικολογίας, όταν τα αποτελέσματα της απρογραμμάτιστης τεχνικής ανάπτυξης έθεσαν σε κίνδυνο την ύπαρξη ζωής πάνω στον πλανήτη μας.

Η ταχύτατη επιδείνωση του οικολογικού προβλήματος μέσα σε λίγες δεκαετίες είναι συνάρτηση πολλών παραγόντων, κυρίως όμως εκείνοι που έπαιξαν σημαντικότερο ρόλο είναι οι ακόλουθοι:

— Η τεχνοκρατική αντίληψη, που κυριάρχησε τόσο στις απαρχές όσο και στην εξέλιξη των βιομηχανικών επαναστάσεων. Στη βιομηχανία, με την παραγωγή υλικών αγαθών, η φύση βρέθηκε έρμαιη μπροστά στην επιθυμία κάθε ατόμου ή φορέα που την είδε σα μέσο ευκόλου και γρήγορου πλούτισμού. Ο βιομήχανος έχει ανάγκη να πάρει πρώτες ύλες, είτε αυτές λέγονται ξύλα, είτε γρανίτης, είτε μετάλλευμα, είτε οτιδήποτε άλλο. Το τε-

λευταίο πράγμα που τον ενδιαφέρει είναι τι θα γίνει η φύση, τι θα γίνουν αυτά τα κούφια ξεδοντιασμένα βουνά, που άλλοτε ήταν γεμάτα ζωή.

— Αφού το κράτος θεώρησε ύψιστη αρετή την επένδυση ανεξάρτητα από όρους, επόμενο ήταν το άτομο να προεκτείνει αυτή την αντίληψη στην καθημερινή του ζωή. 'Όλοι σήμερα, υπουργοί, πρωθυπουργοί, επιχειρηματίες, βιομήχανοι έχουν αρχίσει έναν αγώνα για επενδύσεις. Σπάνια όμως τους ακούμε να μιλούνε για συνδυασμό επενδύσεων - φύσης, λες και η τελευταία δεν υπάρχει, και δεν είναι η φύση ο τόπος μέσα στον οποίο ζουμε κι εργαζόμαστε αλλά κάτι ξένο και μακρινό για μας.

— Η συγκέντρωση των βιομηχανιών στις μεγάλες πόλεις, που είχε σαν επακόλουθο την συγκέντρωση των ανθρώπων στις πόλεις αυτές. Το τίμημα όμως ήταν βαρύ: οι απάνθρωπες πόλεις-τέρατα και το νέφος της αιθαλομίχλης που πλανάται πάνω από αυτές. Η Αθήνα δεν είναι πια η «διαμαντόπετρα της γης το δαχτυλίδι», η Θεσσαλονίκη δεν είναι πια η αρχόντισσα και η νύφη του Θερμαϊκού, αλλά δυο βρώμικες πόλεις γεμάτες σκουπίδια, καπνούς, που σκοτώνουν καθημερινά τους κατοίκους τους.

— Η έλλειψη υπευθυνότητας από ένα μέρος ανθρώπων. Δεν είναι λίγες οι περιπτώσεις που ασυνείδητα άτομα βάζουν φωτιά για να κάψουν ξερόκλαδα και σε λίγες ώρες έχουν κάνει στάχτη βουνά κα-

ταπράσινα. Υπάρχει βέβαια και η αντίθετη πλευρά. Εμπρηστές, που κρύβονται κάτω από τη μάσκα του νομοταγούς πολίτη, καίνε δάση για να δημιουργήσουν οικόπεδα. Στο μέλλον όμως σε τι θα χρησιμεύσουν τα χρήματα που θα κερδίσουν; Θα ξαναφέρουν άραγε τη ζωή στο δάσος που κάηκε και κατ' επέκταση στη θάλασσα, στην ατμόσφαιρα, στον κόσμο ολόκληρο;

Η καταστροφή του περιβάλλοντος, έχει επιδράσεις στο άνθρωπο άμεσες και έμμεσες. Τι να πρωτοπείς; Για τη θάλασσα που έχει μείνει σχεδόν δίχως ψάρια και είναι ένα απέραντο νεκροταφείο πλαστικών μπουκαλιών και άχρηστων αντικείμενων; Ή μήπως για τα καμένα δάση, την ατμοσφαιρική ρύπανση και στο τέλος-τέλος τον κλονισμό της υγείας των ανθρώπων ψυχική και σωματική; Απειλείται η παρουσία του ανθρώπου πάνω στη γη, αφού οι βλαβερές υπεριώδεις ακτίνες του ήλιου (εξαιτίας της τρύπας του όζοντος) πέφτουν κατευθείαν πάνω στο ανθρώπινο σώμα. Οι άνθρωποι γίνονται ευερέθι-

στοι, νευρικοί, φτάνουν μέχρι το φόνο με μια κουβέντα παραπάνω, από το άγχος της σύγχρονης ζωής και την απουσία καθηρού φυσικού περιβάλλοντος.

Η Ανθρώπινη κοινωνία μπροστά στον επικείμενο όλεθρο ευαισθητοποιήθηκε. Παντού άρχισαν προσπάθειες για την προστασία του περιβάλλοντος. Έχουν ιδρυθεί οργανώσεις και πολιτικά κόμματα για την προστασία της φύσης. Αναζητούνται ήπιες μορφές ενέργειας (ήλιος, νερό, αέρας, ανακύκλωση σκουπιδιών) που θα αντικαταστήσουν το πετρέλαιο, το φυσικό αέριο, την πυρηνική ενέργεια. Ορίζονται αυστηρές ποινές για τους παραβάτες και γενικά παίρνονται μέτρα για την προστασία της φύσης που έχει απομείνει σε σχετικά καλή κατάσταση. Είναι ανάγκη να προσπαθήσουμε όλοι, νέοι και γέροι, γυναίκες και άνδρες να σώσουμε ότι μπορούμε, ειδάλλως, χωρίς να θέλω να γίνων αγγελιοφόρος κακών μαντάτων, η φύση θα γίνει μπούμερανγκ εναντίον μας.

Ειρήνη . Α. Αναγνώστου

## Η Βρίσα να γίνει παραδοσιακός οικισμός

Το χωριό μας, όπως και πολλά χωριά του νησιού μας έχει ένα ιδιαίτερο χρώμα, έχει μια ζεστασιά, θυμίζει μιαν άλλη εποχή, μιαν εποχή που οι σχέσεις των ανθρώπων ήταν πιο στενές, πιο οικογενειακές. Σήμερα, μετά την πάροδο πολλών ετών, σώζονται μόνο τα σπίτια και τα δρομάκια «σοκάκια», διότι οι άνθρωποι αυτοί δεν υπάρχουν πια. Σώζονται σήμερα μόνο τα πελεκητά σουβελίκια που με πολύ κόπο και μόχθο τα έφτιαξαν για να χτίσουν τα ωραία αυτά σπίτια που υπάρχουν, παρόμοια με τα οποία δε μπορούν να γίνουν ούτε υπάρχουν οι μάστοροι να τα φτιάξουν. Πρέπει εμείς όμως να τα διαφυλάξουμε όλα αυτά ως κόρην οφθαλμούν.

Δυστυχώς όμως, όπως βλέπουμε, καθημερινά χαλιούνται και στη θέση τους γίνονται αλογινία - σιδερένιες πόρτες; καινούργια κεραμίδια. Ισως οι κάτοικοι από ανάγκη και για λόγους οικονομικούς να φροντίζουν την εύκολη λύση, αλλά έτσι το χωριό μας θα χαλάσει και μετά από χρόνια δεν θα υπάρχει τίποτε πια να θυμίζει την εποχή της ακμής του. Οι πιο παλιοί θα θυμούνται τα ωραία πηγάδια με τα βραχίδια που κοσμούσαν το χωριό μας και δεν υπάρχουν πια. Κάποιος τα κατέστρεψε. 'Όλοι θυμόμαστε τους ντουσιμέες. Δεν υπάρχουν ούτε αυτοί. Σήμερα προσπαθούν να τους ξαναφτιάξουν, αλλά δε γίνονται. Στη θέση τους τώρα το μπετόν. Για να μη γίνουν άλλες καταστροφές, για να θαινάζουν τα παιδιά των παιδιών μας τα ωραία σπίτια και τα σοκάκια του νησιώτικου χωριού μας, πρέπει να φροντίσουμε να το ανακηρύξουμε «παραδοσιακό οικισμό». Πρέπει δε, να γνωρίζετε ότι η ανακήρυξή τους θα είναι συνυφασμένη με την αναπτυξή του χωριού μας, διότι μόνον έτσι θα αναπτυχθεί ο τουρισμός μας.

Ο Πρόεδρος  
ΘΕΟΛΟΓΟΣ ΝΙΚΕΛΛΗΣ

## ΤΟΤΕΣ ΠΟΥ ΔΕΝ ΕΙΧΙ ΡΟΥΛΟΓΙΑ

**Φ**θινόπωρο πριν πολλά χρόνια κι είχε ρίξει νερό. 'Επιασε αποβραδός και συνέχισε όλη μέρα ως αργά το βράδυ. Εκεί να κι έρχεται η Μαριγώ η Κασάκαινα και λέει στη μάνα μου.

- Αξαδέρφ' έρχισαι να πάμι ταχιά του πουρνό στ' σαλιάτς στου Χριστό; 'Εδιας πόβριξε μι του πρώτου καλό νιρό θα είνι κβάρις κβάρις οι σαλιάτς.

- Καλά θα ν' ήνταν αξαδέρφ, αλλά δε θα μπουρέσω, γιατί κουσίνσα το' έπιασα προυζύμ' να σκουθώ του πρώι να ζμώσου, αλλά ας έρτ' του κουπιλούνδ να φέρ' καμπόσ' σαλιάτς να κάνουμε.

- Καλά ήνταν να έρτς συ, αλλά αφού έχς ζμουτό, ας είνι. Τώρα θα παγαίνου τσι θα φουνάζου του πρώι. Ας πάρ' ένα μιγάλου καλάθ, τσι θαν είνι κβάρις κβάρις οι σαλιάτς, ξέρου γω που στου λέγου. 'Αειντι, καληνύχτα.

- Καληνύχτα.  
**Σ**υ κομμάτ' πέφτ' ένας βολάδους στου παράθυρο. Σηκώνεται η μάνα μου.

- Τι είναι, Μαριγώ; 'Ωρα είνι; Πώς θαρρείς πως δεν ηχόρτασα τουν ύπνου; Είνι που είσι κουρασμέν' γι' αυτό σι φαίνιτι πως δεν ηχόρτασις τουν ύπνου. 'Ωρα είνι, πε του κουπιλούνδ' να κατιβεί να πάμε κουμάτ' πουρνό πουρνό. Νιώστι του κουπελούνδ' που δεν ημπόργε να σταθεί απ' τ' νυστάγρα, του δώσαν το' έναν κάλαθο πιο μιγάλο απ' του μπόι τ' τσι φύγαν. Σαν ηφτάσαν στου τρίστρατου, εύτου που είνι τώρα τ' Προυκόπα καφινές, είδαν καρσί στουν Πλάτανου φως στ' Μόραλη τουν καφενέ που τον είχε ο Στρατής ο Σαπατάς.

- Να, κι ο Στρατής τώρα ανοίγ' αλλά ο κόσμους εν ίβγι, ακόμα τσιμούντιν, μεις θαν' είμαστε απ' σ' πρωτ'.

- Θα ν' εχ' πουλλοί σαλιάτες, έκανε πουλί νιρο, έλεγε στο δρόμο η Μαριγώ. Άλλά όσο πηγαίναν, τόσο σκοτείνιαζε. Φτάσαν στο Χριστό κι ήταν ποσούδ'. 'Οχι σαλιάτες, ντ' μυτ' ντους δε βλέπαν.

- 'Όχου, μουρέλι μ', τι πάθαμι, φαίνιτι αποβραδούς είνι ακόμα. Πήρα έναν ύπνου τσι με φάντσι πους ξμέρουσε. Εν έχουμι βλέπεις το' ένα έρμου ρουλόγ' να δούμι την ώρα. Είδις τώρα τις πάθαμι;

Του κουπιλούδ' άρχισε να τομουχλίζει απ' του φόβου τ'.

- Τι θα κάνουμε τώρα θειά, άσιντι να παγαίνουμι πίσου.

- Πού να πάμε τώρα πίσου. 'Ελα, θα πάμε μες στου Χριστό το' η χάρη τ' θα μας φλάξ, μη φουβάσι.

Ανοίξαν τον άγιο, ήμπαν τσι ζαρώσαν σι μιαν άκρια με του κουπιλούδ' να τρέμει απ' του φόβου τ' τσ' απ' ντ' ψύχρα. Για μια στιγμή ακούσαν περπατξίές. Ανοίγει τσι μπαιν' Παναγιώτης Παπαγιάννης, μπιχτσής.

- Μεις είμαστι, Παναγιώτη, λέει σιγά σιγά η Μαριγώ, να μην τρομάξ γι' άθριπους.

- Ξεος τσι Παγαγία, πού βρεθήκατι τέτοια ώρα βρε Μαριγώ; είπε τσι σταυρουκουπίστοι. Τουν εξιστόρσαν τι πάθαν.

- Τζάνουμ, μπάρμπα, μην παγαίνες.

- Εν παγαίνουν, έδιου απ' όξου θα τριγυρίζουν, μην φουβάστι, αλλά καθίστι ακόμα,

δεν γνουρίζειτ' άθριπους.

Μόλις έφεξε βγήκαν τσι γεμίσαν τα καλάθια ως ντ' πιστ' τσι σαν φτάσαν στο χωριό, τότε ο κόσμος έβγαινε να πάει.

- Πότε πλια πήγατι σεις τσι γυρίζειτι το' δλας. Απουβραδούς πα τσι πήγατι;

- Ναι, ναι, λέγαν αιρίστα.

Πού να πουν πως έδιας ήταν. Σα φτάσαν στου σπίτ' λέει η μάνα μου.

- Βρε Μαριγώ, δε με λες τι ώρα ήνταν που φώναξις, γιατί γω ξανάπισα κουμάτ' αικόμα, σκώθκα, ζύμουσα, φούρνισα τσι ύστερα πλια έκανι να ξμερώσ', τσι μένα μιζώναν τα φίδια.

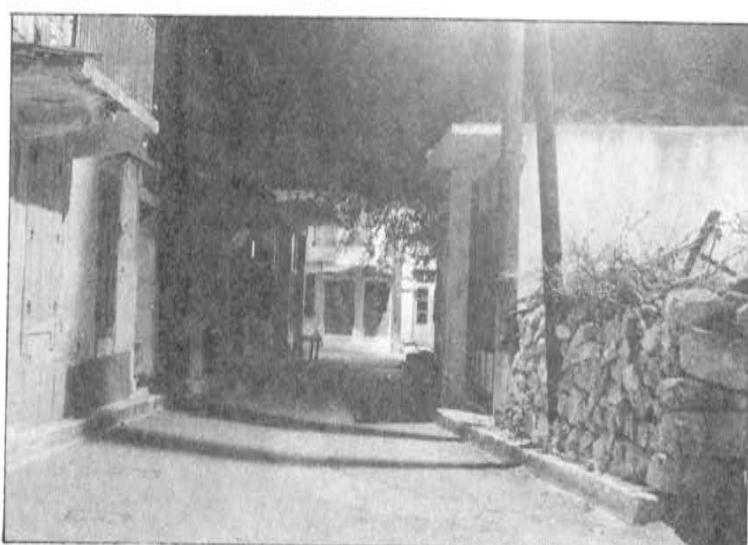
- 'Αστα αξάδερφ, πού να στα λέγου τη δλιά που πάθαμι. Φαίνιτι πήρα έναν ύπνου τσι μι φάντσι πους ξμέρουσι. Είδα τσι στουν Πλάτανου φως τν' ώρα που περνούσαμι, θάργουμ πους ανοίξαν, τσι φτοι φαίνιτι σφαλιούσαν έτσιν τν' ώρα.

- Παναγιούδαμ' να πα να γραντίσ' τοι του κουπιλούδ'. Αμ ας λείπαν οι σαλιάτες, ξυτς ας ήνταν.

- Τι φταίβου τσι γω βρε Μαρίγια; Σαν δεν έχεις ένα έρμου ρουλόγ' να δεις τν' ώρα, εύτα παθαίνες.

- Εύτου καλά του λες. Αμ' ουλ' θέλ' να πάρουμι ένα ρουλόγ'. Εν είνι δλιες εύτις. Εξάπαντως πρέπει να πάρουμι.

ΣΚΙΑ ΒΑΡΒΑΡΑ



## Απίστευτα κι όμως αληθινά

Όπως γνωρίζουμε όλοι μας, στο χωρίο μας υπήρχαν δυο συνεταιρισμοί, ο παλαιός κι ο νέος. Ύστερα όμως από γενική συνέλευση και τών δυο συνεταιρισμών (1975), αποφασίσθηκε να ενωθούν κι οι δυο συνεταιρισμοί σε ένα, μια και παρήγαγαν το ίδιο προϊόν. Στην συνέχεια θα σας διηγηθώ ένα κωμικοτραγικό επεισόδιο που συνέβη στον παλαιό συνεταιρισμό πριν από αρκετά χρόνια.

Τον καιρό εκείνο, κι οι δυο συνεταιρισμοί είχαν αποθήκες με κιούπια και λάδια, βαλμένα στη σειρά κι αριθμημένα (τώρα πια δεν έμεινε ούτε φτήνα ούτε παχνιώτ'ς, όλα γίνηκαν «γης μαδιάμ»). Υπήρχαν βέβαια κι αποθηκάριοι και φύλακες. Οι νοικοκυραίοι έβαζαν μέσα τα λάδια τους «προς φύλαξη», όποιοι είχαν βέβαια παραπανίσια. Μέχρι εδώ όλα καλά κι ωραία. Όμως υπήρχε και μια «εταιρία» μεταξύ του προέδρου του συνεταιρισμού, του αποθηκάριου, του φύλακα κι ένα-δυο χαμάληδων, που είχε δικό της κιούπι. Οι χαμάληδες γνώριζαν το κούπι που έβαζαν μέσα «τα παλιόλαδα», αλλά δε μιλούσαν «δια τον φόβου των Ιουδαίων». Η αλήθεια βέβαια να λέγεται, πάντοτε έπαιρναν τους χαμάληδες στη δουλειά κι εκ διαλειμάτων τυ κερνούσαν κανένα πακέτο τσιγάρα και κανένα ρακί. Έχει ο καιρός όμως γυρίσματα, και κάποτε έφθασε κάποιος επόπτης, ο οποίος, αφού έκανε σχολαστικό έλεγχο στο γραφείο του συνεταιρισμού, του ήρθε ξαφνικά η ιδέα να κάνει έλεγχο στον αποθηκάριο.

Ξεκίνησαν λοιπόν για την αποθήκη, μαζί κι ο πρόεδρος, χτύπησαν την πόρτα, ο φύλακας σηκώθηκε νευριασμένος που του χάλασσαν το χουζούρι του. Άνοιξε τη

μικρή πόρτα και μπήκαν μέσα, αφού του είπαν το σκοπό της επισκέψεως τους. Ο φύλακας μπήκε μέσα βρίζοντας μέσα στα δόντια του κι άναψε το καλό φανάρι που πάντα το φύλαγε για τέτοιες περιπτώσεις. Άνοιξαν την αποθήκη κι αμέσως άρχισε ο επόπτης να ρωτάει «αυτό το κιούπι ποιου είναι, πόσα κιλά λάδι έχει;». Ρώτησε τρια τέσσερα, δεν σταμάτησε κι αυτός ο ευλογημένος, και κάποτε έφθασε και στο κιούπι της αμαρτίας. Στην ερώτηση του επόπτη ο αποθηκάριος βρέθηκε σε αμηχανία, με το ένα χέρι βαστούσε το τετράδιο και με το άλλο διόρθωνε τα γυαλιά του, έξυνε το κεφάλι του. Ο πρόεδρος που στεκόταν πιο πέρα ήταν πόντος σε κάτι τέτοια, φοβήθηκε μην πει καμιά βλακεία ο αποθηκάριος, του λέει λοιπόν «ρε Γιάνν' τι χαζεύ'ς, μήπως είναι τ' Νικόλα τ' Παλ' καρά τοι ξέχασι να του δηλώσει». Ο αποθηκάριος, που μπήκε στο πνεύμα, λέει με την σειρά του «ναι, ρε, αυτουνού είναι μας έχ' κάν' πουλλά τέτοια». Ο επόπτης κατάλαβε ότι σ' αυτή την υπόθεση κάτι δεν πάει καλά. Γυρίζει και ρωτάει το φύλακα, που άλλαξε χρώματα, «είναι εύκολο να βρεθεί αυτός ο Παληκαράς, που ξεχνάει τα λάδια του; Θέλω να τον γνωρίσω. Γρήγορα πήγαινε να τον βρεις να τον φέρεις εδώ». Τρέχει ο φύλακας με την ψυχή στο στόμα, τον βρίσκει κι άρχισε να τον ψήνει «ω μπάρμπα-Ν' κόλα κάνε ότ' θα κάν'ς πε ότ' θα πεις γιατί χανόμαστε». Όταν μπήκε στην αποθήκη, τον περίμεναν με αγωνία, ο επόπτης έκανε διάφορες ερωτήσεις στον Παλ' καρά και βεβαιώθηκε ότι το λάδι πρέπει να είναι δικό του. Άλλα ο μπάρμπα-Νικόλας ζήτησε να μην κλείσει η αποθήκη και να έλθουν μετρητήδες να πουλήσει το λάδι τώρα αμέσως,

για να μην το ξεχάσει πάλι! Κόκκαλο ο πρόεδρος με την παρέα του! Τι να κάνουν; Από τότε, όπου βλεπόταν κοιτταζόταν οι γάταροι και πότε-πότε ο μπάρμπα-Νικόλας τους κερνούσε κάτι έτσι για να

τους θυμώνει.

- Μα το καταπ' νάρ' τ' λαιμού σας, δεν είναι έφτινοι που βάζ' ου νου σας!

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Ν. ΑΝΑΓΝΩΣΤΟΥ



Αναδημοσιεύουμε το άρθρο του ΕΜΠΡΟΣ για την εκκλησία του χωριού μας.

## Η ΖΩΟΔΟΧΟΣ ΠΗΓΗ ΒΡΙΣΑΣ ΚΑΙ ΟΙ ΑΥΘΑΙΡΕΣΙΕΣ...

**Η** εκκλησία της Ζωοδόχου Πηγής στη Βρίσα χρονολογείται εδώ και κάποιους αιώνες. Κτίστηκε στα χρόνια της Τουρκοκρατίας και διακοσμείται εσωτερικά μ' ένα υπέροχο τέμπλο μεγάλης καλλιτεχνικής αξίας, απ' τα πιο αξιόλογα σ' όλο τον Ελλαδικό χώρο. Από τα παραπάνω, αλλά και από άλλα που δεν αναφέρουμε, γίνεται φανερό ότι ο παραπάνω ναός έχει αρχαιολογική αξία, που πρέπει να προστατευθεί από την Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων, αρμόδια υπηρεσία για τέτοια μνημεία.

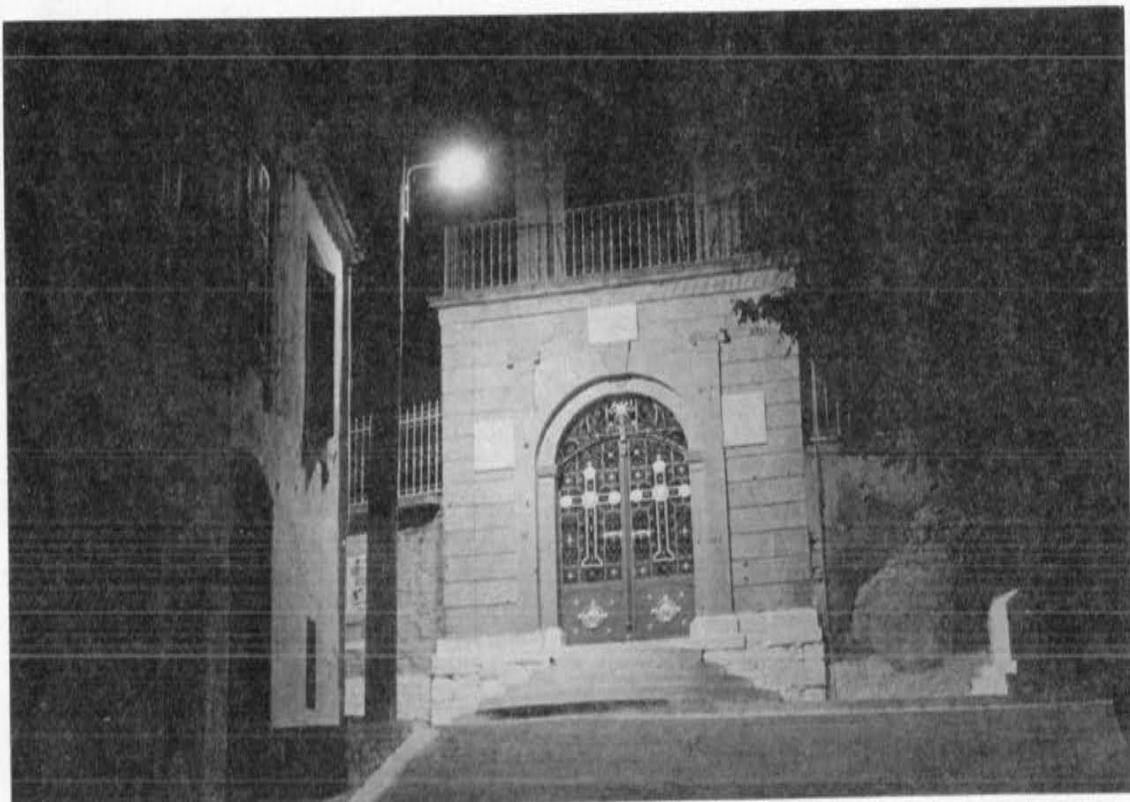
Αφορμή για τούτο το σημείωμα μας έδωσαν καταγγελίες κατοίκων της Βρίσας, ότι ο ιερωμένος του ναός με δική του πρωτοβουλία άλλαξε τα κεραμίδια της σκεπής, επειδή σ' ορισμένα σημεία έτρεχε, αντικαθιστώντας με τα καινούργια. 'Έτσι σήμερα η εκκλησία με την καινούργια σκεπή φαντάζει από μακριά σαν νεόκτιστη, αφού αντί να αντικατασταθούν τα σπασμένα κεραμίδια μ' άλλα παλιά, που

θα «έδεναν» με την σκεπή, πετάχτηκαν όλα, καλά και σπασμένα, και μπήκαν καινούργια.

Η αυθαιρεσία αυτή, βέβαια, είναι παράνομη, αφού έγινε χωρίς να ενημερωθεί η Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων, η οποία έχει χρέος να παρέμβει, να αποκαταστήσει τη βλάβη και να προλάβει άλλες δυσάρεστες εξελίξεις. Αφού, σύμφωνα με πληροφορίες μας, ετοιμάζεται ο εσωτερικός ελαιοχρωματισμός της εκκλησίας. Τελικά δεν μπορεί τέτοια μνημεία να αφήνονται στη μοίρα τους χωρίς την υπεύθυνη φροντίδα.

Η Εφορεία Βυζαντινών Αρχαιοτήτων, που εδρεύει στη Χίο, έχει χρέος να υποδείξει τρόπους συντήρησης και προστασίας τέτοιων αξιόλογων μνημείων και να μην εγκαταλείπεται η διάσωσή του στη καλή διάθεση ή στο ενδιαφέρον ανθρώπων που έχουν τέτοιες ευαισθησίες.

Θα περιμένουμε τις ενέργειες της αρμόδιας Υπηρεσίας.



Νυχτερινή άποψη της εκκλησίας μας.

*Παροιμίες του χωριού μας από τη συλλογή του Θεολόγου Νικέλλη.*

## ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ

1. Καλό κάνς, καλό βρίστς.
2. Κακό κάνς, κακό θα βρεις.
3. Τούδις ισύ να του δω το' ιγώ.
4. 'Όνουμα τσι μη χουριό.
5. 'Οσου κα' τι του μπουκάλ' μιλιά δε βγάζ'.
6. 'Οξου απ' του κακό του μάτι του κακό του γλουσσουφάγ'
7. 'Ελα θειά μ' να σι δείξου τ' κατάντιά μ'.
8. Δώτι του το' ας πάγ' τουτ' η γη θε να μας φάγ'.
9. Απ' ένα στόμα βγαίν, σι χίλια μπαίν.
10. Ρόδα ο κοσμους τσι γυρίζ, άλλους ανιβαίν' τσ άλλους κατηφουρίζ'.
11. Νουρίς στ' φουλειά σ' τσι στν ώρα σ' στη δλειά σ'.
12. Σμυρνιός καυγάς, ψεύτκους καυγάς.
13. Πε όνουμα να δεις κουρμί.
14. Μπαρούτ' βρουμεί.
15. Τα καρφιά βγαίνιν, μα οι τρύπις μένιν.
16. Θάνατους μι τς πουλλοί, θάνατους σε λουγιέτι.
17. 'Οποιους θέλει ν' αγαπήσει ιμένα νάρτει να ρουτήσει.
18. Τι σι μέλλ' ισένα τι μι λεν ιμένα.
19. Δε μ' απουλείπιν οι δλειές, τα πανιά τσ' οι κριβατές.
20. Στα είκουσ' είνι γιασιμί, τσι στα τριγιάντα βιόλα, τσι στα σαράντα μινιξές, στι στα πινήντα μόλα.
21. Πουλές μι δέρνιν θάλασσις, πια να προυτουβαρδάρου.
22. Να μη μπστιφτείς σι φίλου σου τσι πεις του μυστικό σου, φίλους στου φίλου θα του πει, τσ' είνι κακό δικό σου.
23. 'Αντρας καμαρουμένους, πύργους θιμιλιούμενους.
24. Ιγώ του λέγουν, ιγώ τ' ακούγουν.
25. Η φιλία φιλία τσι του διάφουρου διάφουρου.
26. 'Οσου ζω τσι δε πιθαίνου, τόσου βλέπου τσι μαθαίνου.
27. Ούλα τα ντέρτια ντέρτια 'νι, ντέρτ' είνι τσ' η γι η πείνα, πρώτα χτυπά στα γόνατα τσ' ύστιρα στη κατίνα.
28. Σα μι βλέπες τσι δε ραβδίζου, ξέρι πιως χειρουμαδίζου.

## Στουν Πλάτανου

*Στουν Πλάτανου καταμισί  
βρέθηκαν κάπι χουριανοί  
να μοιραστούν είπαν στα τρία  
ένα καραφέλ μι του μιζε  
το' ένα σαγανέλ' για χουρταΐλα.  
Πιάσαι γουνιά κι ήταν παρησία  
κάτω απ' του πλατάνου τα κλαδιά,  
γύρου γύρου πρόσωπα γνωστά,  
χέρια που τους αφίγγαν δυνατά,  
βρε καλωσουρίσατε παιδιά.  
Κάτσαν κι άλλοι στην παρέα  
φέραν κι άλλου τραπιέλ  
θυμύθηκαν ούλ' οπ' ήνταν ένα  
βάλαν το' άλλου μπουκαλέλ'  
το' άντ' εβίβα, το' άντ' εβίβα  
άδειασι του σαγανέλ'.  
Θυμάσι τόνα θυμάσι τάλλου  
μια ζουή μο διαβουλιές  
σαν του κβαρ ξυτυλιχτήκ,  
ούλα τα ξαναθμυθήκαν  
τσι τα μάτια τσαγκριστήκαν  
κι η καρδιά είχ' ανιβασιές.*

## ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΧΟΡΟΕΣΠΕΡΙΔΑΣ

Στη χοροεσπερίδα της 11/3/90 συμμετείχαν 271 συγχωριανοί μας.

Τα καθαρά κέρδη που απεκόμισε ο σύλλογος από την εκδήλωση αυτή ήταν 304.500 δρχ (τριακόσιες τέσσερεις χιλιάδες πεντακόσιες).

Ο ταμίας  
ΤΣΑΤΣΟΣ ΓΙΩΡΓΟΣ

Στον Στράτο Ποδηματή και στη Μάνθα Σκανδάλη, που παντρεύτηκαν στις 9 Ιούνη 1990 τους ευχόμεθα να ζήσουν.

## ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ

Η χήρα Πανσελινά Μιλτιάδη εις μνήμη του συζύγου της προσφέρει το ποσό των 5.000 δρχ. για αγορά αίθουσας.

Η Φρύσα Μαρικούλα και ο σύζυγός της Ταμπελάς Γεώργιος, προσφέρουν 20.000 δρχ. για αγορά αίθουσας.

Η Σαμίου Ειρήνη προσφέρει στην μνήμη της μητέρας της 5.000 δρχ. για αγορά αίθουσας.

Κυρία, μέλος του Συλλόγου πρόσφερε 10.000 δρχ. για αγορά δώρων για το χορό.

## ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

1. Αβαγιάνη Ελπινίκη	800
2. Παρασκευάς Κώστας	800
3. Τριανταφύλλου Ιωάννης	800
4. Βάσσος Μιχάλης	800
5. Ποδηματάς Απόστολος	800
6. Σγούτσας Απόστολος	800
7. Σταυρινός Κων/νος	800
8. Φρύσα Μαρικούλα	800
9. Χατζηαντωνίου Κων/να	800
10. Αμπατά Εριφίλη	800
11. Καλατζή - Κρίστια 'Ερση	1000
12. Σαράφη Κική	1000
13. Κούσκος Γεώργιος	800
14. Παρασκευάς Στάθης	800
15. Καπτανής Μάνος	1000
16. Τσιτσάνος Χαράλαμπος	1000
17. Μαργαρίτης Ευστράτιος	1000
18. Κανέλλος Ιωάννης	1000

**Γάμοι**

- 1) Αριστείδης Γεωργακής μετά της Ειρήνης Καραϊσκου
- 2) Ευστράτιος Αλβανός μετά της Κατερίνας Τουλαδέλη

**Θάνατοι 1990**

- |                              |                                 |
|------------------------------|---------------------------------|
| 1) Θεοχάρης Δ. Νικέλλης      | 13) Νικ. Γομόπουλος Ευστρ.      |
| 2) Ειρήνη Αχ. Κωνσταντιδέλλη | 14) Πάνος Καρράς Ευστρ.         |
| 3) Ειρήνη Σ. Στρούμπα        | 15) Δημήτριος Ρώκος Γ.          |
| 4) Ευανθία Καριώτου          | 16) Αναστάσιος Κουνής           |
| 5) Βασιλεία Ε. Κορδώνη       | 17) Ευστράσιος Κούσκος Γ.       |
| 6) Φωτεινή Δαγλή             | 18) Θεμιστοκλής Χατζηπαναγιώτου |
| 7) Ειρήνη Ψαριανού           | 19) Νικόλαος Νικολαΐδης         |
| 8) Βάγια Τσαμουρά Δημ.       | 20) Κωνσταντίνος Μυρμίγκος      |
| 9) Ευδοκία Αθανασίου         | 21) Κωνσταντίνος Βούρος Παναγ.  |
| 10) Μαρία Κ. Παππά           | 22) Μαρικούλα Κ. Αναγνώστου     |
| 11) Ειρήνη Αθανασίου         | 23) Μαρίνος Π. Βάσσος           |
| 12) Κωνσταντίνος Θ. Νικέλλης |                                 |

**ΕΓΓΡΑΦΕΣ ΝΕΩΝ  
ΜΕΛΛΩΝ**

1. Βάσσος Μιχάλης του Μαρίνου  
τηλ. 2620384
2. Καππανής Μάνος τηλ. 6927086
3. Πολύζος Αλέκος τηλ. 2818471

**ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟ**  
**«Σ Ο Λ Ω Ν»**

Το μυτιληνιό Βιβλιοπωλείο στην ΑΘΗΝΑ  
Ειδικές τιμές - Φιλική εξυπηρέτηση  
Σόλωνος 116 - 106 81 ΑΘΗΝΑ  
ΤΗΛ.: 36.10.366 - FAX: 36 28 938



ΒΙΟΤΕΧΝΙΑ ΓΥΝΑΙΚΕΩΝ ΕΝΔΥΜΑΤΩΝ

**«ΤΕΛΗΣ»**

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι. ΠΑΓΩΤΕΛΗΣ

KAI

ΦΡΟΣΩ ΜΑΡΓΑΡΙΤΗ-ΠΑΓΩΤΕΛΗ

Λεωχάρους 8, Αθήνα  
Τηλ.: 32.37.974 - 88.33.635

